

Het college van OPTA  
t.a.v. mw. M. van Druten  
Postbus 90420  
2509 LK DEN HAAG

PER E-MAIL EN PER POST (AANTEKENEN MET ONTVANGSTBEVESTIGING)

Omroep-MA@opta.nl

Geacht college,

Hierbij treft u de bedenkingen van CAIW tegen het ontwerpbesluit marktanalyse omroep van 19 mei 2005 aan. Graag ontvang ik uw bevestiging. Ik volg de nummering van de paragrafen zoals die is aangebracht in het ontwerpbesluit. Als er nadere toelichting nodig is kunt u contact met mij opnemen. Op een later moment ontvang ik graag bericht over de wijze waarop de bedenkingen van CAIW zijn afgedaan, zoals door het college is toegezegd. Deze reactie bevat geen vertrouwelijke gegevens. CAIW sluit voor het overige aan bij de bedenkingen zoals branchevereniging VECAI die heeft ingebracht.

Onjuiste adressering. In uw begeleidende brief met kenmerk OPTA/EGM/2005/201462 en ook op het voorblad, pagina 4 en in het Dictum van het ontwerpbesluit richt u zich tot Stichting Administratiekantoor CAIW. De vragenlijst is echter ingevuld door Regeling Centrale Antenne-Inrichting Westland, kortweg Regeling CAIW. In verdere correspondentie en in het definitieve besluit zie ik graag Regeling CAIW genoemd.

Andere uitingen. Het ontwerpbesluit werd begeleid door enkele andere uitingen van het college, in het bijzonder door het stuk in het Financieele Dagblad van 19 mei 2005, 'Kabelsector zal rapport fel bestrijden'. In dat artikel worden interessante uitspraken gedaan, bijvoorbeeld over de gewenste rol met betrekking tot content. Op dezelfde datum verscheen het persbericht 'Sterker toezicht op kabeltarief' van het Ministerie van Economische Zaken, waarin een wetsvoorstel wordt aangekondigd om toezicht op het gehele kabeltarief voor OPTA mogelijk te maken. Weliswaar zijn dergelijke berichten geen onderdeel van het voorliggende ontwerpbesluit, maar ik heb het ontwerpbesluit wel in samenhang met deze berichten gelezen.

In het persbericht 'Presentatie uitkomsten marktanalyse omroep' van 19 mei 2005 stelt het college alleen de prijsstelling van het standaardpakket van de vijf grootste aanbieders te onderzoeken. Het criterium is kennelijk dat de andere kabelexploitanten "lagere tarieven hanteren dan de grote vijf". Onduidelijk blijft hoe het college in dit verband omgaat met soms hoge eenmalige kosten, zoals een aansluittarief. Daarnaast kunnen de tarieven niet los gezien worden van de omvang van het betreffende pakket, in die zin dat uitbreiding het tarief over het algemeen hoger zal maken.

Stellig taalgebruik (sommige opmerkingen betreffen meer plaatsen in het ontwerpbesluit). In 2 uit 1 Inleiding en samenvatting, 1.1 Inleiding wordt ten onrechte gesproken over marktanalysebesluiten, terwijl bedoeld is ontwerp marktanalysebesluiten. Ook in verwijzingen zoals in 2: "Er blijkt dat de relevante wholesalemarkten [...]" dient enige terughoudendheid te worden betracht: het moet nog blijken.

Op enkele plaatsen gebruikt het college de term stelsel voor voorwaardelijke toegang. Deze term wordt m.i. niet steeds nauwkeurig gebruikt en daardoor kunnen misverstanden ontstaan. Uiteraard krijgt de consument slechts het pakket of de pakketten waarop hij of zij is geabonneerd; met welke technische middelen de beperking wordt geëffectueerd lijkt me niet relevant. Bij een losse digitale ontvanger zonder smartcard is er naar mijn mening geen sprake van voorwaardelijke toegang. Het doet er in wezen niet toe of het signaal als PAL (analoog) of als DVB-C (digitaal) wordt gedistribueerd, ware het niet dat de ontvangstapparatuur in de huiskamer over het algemeen nog niet geschikt is voor DVB-C. CAIW levert het standaardpakket in analoge en digitale vorm binnen hetzelfde abonnement; de eindgebruiker kan, mits hij of zij over een geschikte ontvanger beschikt, het digitale pakket zonder smartcard ontvangen. In februari 2005 heeft CAIW overigens aangekondigd om aan de eindgebruikers die dat willen gratis (op een bijdrage in de verzendkosten na) een digitale ontvanger uit te reiken.

Bij 9 uit 1.4 Marktdefinitie en aanmerkelijke marktmacht, retail. Door publicatie tot "indien van toepassing, op zijn website" te beperken houdt het college geen rekening met die eindgebruikers die geen toegang hebben tot internet. Kan hier verder uit worden afgeleid dat als de kabelexploitant geen website heeft, hij de tariefinformatie ook niet zelf hoeft te publiceren? CAIW meent overigens, vanwege de reeds lang gehanteerde opsplitsing van het tarief van het standaardpakket in een infrastructuur- en programmagedeelte en de publicatie daarvan, aan de informatieverplichting voor wat betreft de eindgebruikers te voldoen.

Bij 20 uit 2.2 De telecommunicatiewet uit 2 Juridisch kader. De definitie van AMM, dan wel de economische machtspositie, en vooral de daarin genoemde economische kracht, roept de vraag op hoe deze begrippen zich verhouden tot de taken en doelstellingen van een kabelexploitant als Regeling CAIW. Die doelstellingen zijn, vrij vertaald, het leveren van een kwalitatief en kwantitatief goed pakket kabeldiensten. De economische kracht wordt aangewend om het publieke doel te realiseren.

Bij 105 tot en met 112 uit 5.3 Internet Protocol (IP) uit 5 Bepaling van de retailmarkt. Het college lijkt toepassing van IP hier te beperken tot die vorm, waarmee via een webinterface 'streaming' content kan worden opgeroepen en bekeken. IP wordt echter ook gebruikt voor (alleen) het transport van audio- en videosignalen. Dit dan zowel voor het transport van de programma-aanbieder naar de kabelexploitant als ook voor het transport naar de eindgebruikers via speciaal daarvoor ingerichte (glasvezel-)netwerken. In dat laatste geval zorgt een speciale ontvanger voor weergave op de gewone televisie en geluidsinstallatie. Dergelijke systemen worden reeds geëxploiteerd; er is daarmee dus wel degelijk reeds een met de 'gewone' kabel vergelijkbare propositie gerealiseerd.

Bij 154 onder Geografische afbakening uit 5.4.3 Productgroep 1: Analoge radio en televisie via de kabel uit 5.4 Substitutieanalyse. Het college gaat hier wellicht voorbij aan een belangrijke oorzaak van de niet-overlappende verzorgingsgebieden: pas nadat de meeste gebieden in Nederland bekabeld waren verviel het systeem van machtigingsgebieden.

Bij 201 onder Vraagsubstitutie uit 6.3.1 Televisiesignalen via de kabel. Er zijn ook niet-commerciële zenders die een vergoeding vragen per aangesloten huishouden.

Bij 259 onder Het ontbreken van potentiële concurrentie uit 7.1 Dominantieanalyse retail in het verzorgingsgebied. Het college geeft aan dat er niet op korte termijn concurrentie voor de kabel te verwachten valt van andere infrastructuren. Naast wat VECAI opmerkte over de toekomstgerichtheid van de analyse en het niet voldoende onderzocht zijn van de potentiële concurrentie is het in ieder geval zo dat partijen als KPN en Versatel in korte tijd en met veel marketinggeweld hun producten landelijk onder de aandacht hebben gebracht. Een kleinere kabelexploitant kan daar zelfs in het eigen verzorgingsgebied mogelijk niet tegenop.

Bij 277 onder (iv) Excessieve prijzen uit 7.3 Potentiële retail mededingingsproblemen in het verzorgingsgebied. Weliswaar concurreren kabelexploitanten niet onderling op de retailmarkt, maar in de pers worden de verschillende pakketten regelmatig vergeleken. "Maatstafconcurrentie", zou je kunnen zeggen.

Tot zover onze bedenkingen.

Met vriendelijke groet,

ir. JS van der Giessen  
Directiesecretaris

Regeling CAIW